

การพัฒนาแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วันชัย พุททะวัน^{a*}, สุนันท์ ศลโกสม^a และเอี่ยมพร หลินเจริญ^b

A Development of a Model of Action Research Administration

for Elementary Schools Under The Office of Basic Education

Wanchai Phureksawan^{a*}, Sunun Solkosum^a and Aumporn Lincharoen^b

^aสาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^bภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

^aDepartment of Educational Administration, Graduate School, North Bangkok University

^bDepartment of Education, Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok, 65000

*Corresponding author. E-mail address: wanchai.pk2501@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) สร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพของรูปแบบ ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบและขั้นที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนที่ 1, 2 และ 3 ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 317 โรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 15 คน โรงเรียนที่ร่วมโครงการทดลองตามรูปแบบเจาะจง จำนวน 1 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสอบถาม คู่มือการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของคู่มือการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของคณะครูที่เข้าร่วมโครงการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของคณะครูผู้เข้าร่วมโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดไว้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) กระบวนการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 2) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 3) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในด้านกระบวนการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมี และความคาดหวังอยู่ในระดับมาก สำหรับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมี ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนมี 5 กิจกรรมหลัก และ 31 กิจกรรมย่อย ได้แก่ กิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อมมี 8 กิจกรรมย่อย กิจกรรมด้านการวางแผนมี 8 กิจกรรมย่อย กิจกรรมด้านการดำเนินการมี 7 กิจกรรมย่อย กิจกรรมด้านการประเมินผลมี 5 กิจกรรมย่อย และกิจกรรมด้านการปรับปรุงแก้ไขมี 3 กิจกรรมย่อย

3. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งศึกษาใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดขึ้น พบว่า คณะครูที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 13 คน จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกคน 2) การประเมินคุณภาพงานวิจัย พบว่า คุณภาพงานวิจัยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) ความพึงพอใจของครูผู้เข้าร่วมโครงการในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ประสิทธิภาพของรูปแบบ

Abstract

The purposes of this research were to study the state of the model of action research used in the primary schools under the Office of Basic Education, develop a model, and investigate its efficiency. There were 3 stages in the research: studying the current state of the model, developing a model, and investigating the model's efficiency. The subjects were 317 primary school principals in the lower north of Thailand and 15 experts as well as a school purposively selected for this study. The study tools were a structured interview, a questionnaire, a manual for action research, a questionnaire for appropriateness and feasibility of the manual, research reports of the teachers in the selected school, an evaluation form for action research, and a satisfaction questionnaire. The data were analyzed by using percentage, frequency, mean, and standard deviation.

The results showed that, in terms of the current state of the model, there were 3 aspects: the process of action research which was found to be at a having level and the expectation was at a high level, roles of principals in action research administration which were found to be at a having level and the expectation was at a high level, and problems of the administration as a whole at a high level. As for the development, the model consisted of 5 main activities and 31 sub-activities: 8 sub-activities on preparation, 8 on planning, 7 sub-activities on operation, 5 sub-activities on evaluation, and 3 sub-activities on improvement. In addition, the investigation of the developed model indicated that all 13 level. Also the teachers' satisfaction towards the project was a highest level.

Keywords: Action Research Administration, Model Effectiveness of The Model.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดการวิจัยทางการศึกษาไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพิ่มเติม (ฉ.2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 4 เรื่อง การวิจัย 3 มาตรา ได้แก่ มาตรา 24 (5) ผู้เรียนใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และมาตรา 28 หลักสูตรของอุดมศึกษาให้มีการวิจัยค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และบัญญัติในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาที่ต้องนำผลการวิจัยเชิงประเมิณมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานำไปปฏิบัติด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 2) ในด้านมาตรฐานวิชาชีพครู ครุสภาได้กำหนดให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพครูต้องมีมาตรฐานความรู้ด้านการวิจัยทางการศึกษา โดยให้ผู้ที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนทั้ง 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน และ 2) การปฏิบัติการสอน

ในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะซึ่งการปฏิบัติการสอนกำหนดให้ต้องฝึกทักษะ และมีสมรรถนะในด้านการทำวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ยังมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพครูในรอบที่ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ด้านการเรียนการสอนไว้ในมาตรฐานที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 6 ในเรื่องของประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 6.2 ข้อ 8 ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุสภา, 2553, น. 40) และประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สารະความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพหมวด 1 ข้อ 7 (ข) สมรรถนะ (1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและ (2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ครูต้องมีบทบาทในการศึกษาค้นคว้าและคิดริเริ่มตลอดเวลาที่จะสามารถให้คำแนะนำส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับ

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพโดยให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีทักษะในการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

จากสภาพการณ์ที่ปรากฏ ครูผู้สอนจำนวนมาก มีความกังวลและไม่สามารถกำหนดการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความรู้และกระบวนการทำงานจะให้ทิศทางเป็นอย่างไร ปัญหาและอุปสรรคของครูผู้สอนในเรื่อง การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนที่พบ ได้แก่ เอกสารการค้นคว้า ไม่เพียงพอกับความต้องการ แหล่งเรียนรู้ในการวิจัย การค้นหาค้นคว้าข้อมูลวิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยใหม่ๆ (นิรมล ทองตัน, 2550, น. 103) ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการวิจัย ในชั้นเรียน อีกทั้งมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และการจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้ (สมภพ บุญเที่ยงตรง, 2550, น. 95-97) นอกจากนี้โจทย์ของการวิจัย ส่วนใหญ่จะตอบคำถามเกี่ยวกับอดีตและปัจจุบัน ส่วนการตอบคำถามหรือการคาดการณ์ในอนาคต มีน้อยมาก อีกทั้งยังไม่มีมีการบูรณาการการวิจัยให้เข้ากับการเรียนการสอนด้วย (พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, 2549, น. 112) นอกจากนี้ในด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ยังพบว่า ในด้านความรู้ ความเข้าใจในการนำผลการวิจัย มาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และทักษะในการ ทำวิจัยของครูขาดประสิทธิภาพไม่สามารถพัฒนา การเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยได้ จึงทำให้ การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนยังมีปัญหาอยู่มาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, น. 81) สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนา กระบวนการบริหาร และยกระดับ คุณภาพการศึกษาด้วยกลยุทธ์ 6 ประการ และพัฒนา งานวิจัยให้มีทิศทางที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพปัญหา และข้อกำหนดไว้สรุปได้ ดังนี้ การส่งเสริมงานวิจัย เป็นบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาทั่วประเทศและสถานศึกษาได้พัฒนาครู ในด้านการวิจัยเพื่อนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาเครือข่าย การวิจัยเพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิด ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, น. 5)

เมื่อพิจารณาสภาพการทำวิจัยและปัญหาของครู และหน่วยงานต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ส่วนหนึ่ง เป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ในระดับสถานศึกษา โดยต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยที่เป็นระบบ ซึ่งการ บริหารงานวิจัยนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการขยายตัวของสารสนเทศสนับสนุนให้มีการจัดทำ วิจัยเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาในด้านต่างๆ ของ หน่วยงานเพิ่มขึ้น เมื่อความต้องการในการใช้ผลการวิจัย อยู่ในระดับที่สูงขึ้น งานวิจัยมีมากขึ้น นักวิจัยรุ่นใหม่ ๆ เพิ่มจำนวนมากขึ้น การนำทฤษฎีทางการศึกษา เช่น ทฤษฎีการเสริมแรง การจูงใจมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของคณะครูอื่นจะเป็น การกระตุ้นให้ครูได้พัฒนากิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน ได้ดีขึ้น การดำเนินการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานอื่น ๆ รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุนให้ครู มีความสามารถในการพัฒนางานวิจัยให้มีการจัดสรร การใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยอาศัยรูปแบบการบริหาร จัดการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2, 2554, น. ก) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ครุณักวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้ง ยังเป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาได้สร้างครุณักวิจัยที่มี คุณภาพขึ้นตามบริบทของสถานศึกษาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา อันจะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จ ตามนโยบายและเป้าหมาย ตลอดจนมีแนวทางในการ บริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งผลการวิจัยนี้สามารถนำมาใช้

ประกอบการกำหนดนโยบายและปรับปรุงการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการดำเนินการวิจัยใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 8 จังหวัด ในเขตภาคเหนือตอนล่าง 19 เขตพื้นที่ จำนวน 3,043 โรงเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) สภาพของการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 2) ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยในชั้นเรียน

2. การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในด้านการวิจัยทางการศึกษาและการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ คุณภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน

3. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย คณะครูและผู้บริหารโรงเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในด้าน

1. จำนวนของงานวิจัยในชั้นเรียนที่สมบูรณ์
2. คุณภาพของผลงานวิจัย
3. ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาสภาพของการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาได้ศึกษาใน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เป็นแบบบันทึกการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีการจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นในด้าน 1) นโยบายการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 2) โครงสร้างของระบบบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 3) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 4) การติดตามและการประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 จังหวัด ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง 8 เขตพื้นที่ จาก 19 เขตพื้นที่ จำนวน 317 โรงเรียน จาก 3,043 โรงเรียน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้น ตอน (Multi-Stage Random Sampling) ด้วยการสุ่มจังหวัดในแต่ละเขตพื้นที่ฯ เขต 1 ของโรงเรียนในเขตภาคเหนือตอนล่าง กำหนดขนาดตัวอย่างของโรงเรียน สุ่มตามสัดส่วน และเลือกโรงเรียนแต่ละจังหวัดตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชนิดเป็นมาตราส่วนประมาณค่าและเป็นคำถามปลายเปิดซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) แบบตรวจสอบรายการ (Check List) 2) แบบสอบถามชนิดประมาณค่าที่มีคำถาม 40 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ โดยลักษณะที่ 1 เป็นการสอบถามสภาพที่เป็นจริง 20 ข้อ และลักษณะที่ 2 เป็นการสอบถามความคาดหวังอีก 20 ข้อ โดยมีขอบข่ายการสอบถามเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนและบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน และ 3) แบบคำถาม

ปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนคำถามปลายเปิดนั้น ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และตรวจสอบแบบสอบถาม สภาพความเป็นจริง ความคาดหวังในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนโดยให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของข้อคำถามและนำผลมาวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาตามเทคนิค IOC ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.60

2. การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการวิจัยทางการศึกษาและการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงความเชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางการวิจัยจำนวน 5 คน ผู้บริหารการศึกษาที่มีหน้าที่กำกับควบคุม ดูแลการบริหารงานวิจัยระดับสำนักงานเขตพื้นที่ จำนวน 4 คน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีหน้าที่บริหารจัดการงานวิจัยในสถานศึกษาจำนวน 6 คน เพื่อกำหนดเป็นรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยนำข้อมูลจากตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบการสัมภาษณ์ วิธีการสัมภาษณ์ใช้แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Interview) และหัวข้อที่สัมภาษณ์แบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 1) นโยบายการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 2) โครงสร้างของระบบบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 3) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 4) การติดตามและการประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จากการวิเคราะห์เอกสาร และการศึกษาสภาพในชั้นตอนที่ 1 มาสร้างคู่มือการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งส่วนประกอบของคู่มือ ได้แก่ คำนำ สารบัญ ตอนที่ 1 ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของคู่มือและ

หลักการ แนวคิด ตอนที่ 2 ประกอบด้วยโครงสร้างและบทบาทหน้าที่การบริหารงานวิจัย ตอนที่ 3 ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน ตอนที่ 4 ประกอบด้วยการประเมินและสรุปผลการบริหารงานวิจัยฯ ตอนที่ 5 ประกอบด้วย รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนฯ บรรณานุกรมและภาคผนวกโดยมีการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ด้วยแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยได้ 4.7 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 4.7 เช่นกัน ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า คุณภาพของคู่มือมีความเหมาะสมและเป็นไปได้และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คุณภาพของคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ 0.60 แสดงว่าคู่มือมีคุณภาพที่นำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ประเมินโดยสรุปข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่ได้มาปรับปรุงองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ผลลัพธ์ที่ต้องการในขั้นตอนนี้ คือ เพื่อศึกษาผลการนำรูปแบบไปใช้ตลอดจนความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 1 โรงเรียน มีครูจำนวน 13 คน และผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 คน ของโรงเรียนบ้านม่วงหอม (สำนักงานสลากกินแบ่งสงเคราะห์ 43) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 โดยการเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน

ต่าง ๆ ที่จะมิตต่อความเที่ยงตรงภายใน กระบวนการของรูปแบบและสามารถดำเนินการได้ครบตามรูปแบบดำเนินการทดลองรูปแบบตามคู่มือการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนดำเนินการตามแผน ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

(1) เครื่องมือทดลอง ได้แก่ คู่มือการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วย 1) จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดขึ้น โดยตรวจสอบจากการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนของคณะครู และเสร็จสมบูรณ์ 2) การประเมินคุณภาพงานวิจัยโดยคณะกรรมการบริหารงานวิจัยโดยประยุกต์เกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัยของภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการเขียนบทนำหน้าหน้าหน้า 10 คะแนน ด้านงานเขียนที่เกี่ยวข้อง 10 คะแนน ด้านวิธีดำเนินการวิจัย 15 คะแนน ด้านวิธีวิเคราะห์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูล 15 คะแนน ด้านสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ 15 คะแนน ด้านความถูกต้องในการเขียนและการพิมพ์ 20 คะแนน และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย 15 คะแนนรวม 100 คะแนน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการบริหารจัดการต่อการดำเนินการของสถานศึกษา ต่อการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครู ต่อความสำเร็จในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ต่อประโยชน์ที่ได้รับและการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และประเมินโดยหาค่า IOC มีค่า 0.50 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ตามขั้นตอน พบว่า

1. การศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์เอกสารตามกรอบของการกำหนดรูปแบบซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) กระบวนการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนด้วยการกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำมาใช้วางแผนในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกเพื่อให้ความรู้แก่คณะครูในโรงเรียน 2) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน โดยสรุปแล้วผู้บริหารต้องจัดสภาพแวดล้อมและอำนวยความสะดวกให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะครู รวมถึงการกำหนดมาตรฐานการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับคณะครูอย่างชัดเจนและถูกต้อง และ 3) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งพบว่า ปัญหาหลักๆ ที่พบ ได้แก่ ภาระการสอนของครูมีมาก ความไม่เข้าใจในวิธีการดำเนินการ รวมถึงการขาดระบบการนิเทศติดตามและงบประมาณที่จำกัด 1.2 การศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยในชั้นเรียนผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและระดับความคาดหวังของกระบวนการและบทบาท ตลอดจนปัญหาอุปสรรคการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า กระบวนการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนตามสภาพที่เป็นจริงมีการปฏิบัติตั้งแต่ 50% ขึ้นไปมี 10 รายการ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ การลดภาระงาน และจัดเวลาให้ครูได้มีโอกาสจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนระดับความคาดหวังกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับมาก โดยที่กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังสูงสุด ได้แก่ การให้คณะครูได้เข้าร่วมประชุม การนำเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียนจากการนำเสนอ

ผลงานวิจัยของสถาบันการศึกษาต่างๆ และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การพัฒนาเครือข่ายการวิจัยร่วมกับโรงเรียน พบว่า บทบาทการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนตามสภาพที่เป็นจริงมีการปฏิบัติตั้งแต่ 50% ขึ้นไป มี 16 รายการ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ การพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของคณะครู ลงวารสารทางวิชาการหรือเผยแพร่ไปตามสถานศึกษา หรือลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ของโรงเรียนส่วนระดับความคาดหวัง กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับมาก โดยที่บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีความคาดหวังสูงสุด ได้แก่ การที่ผู้บริหารและคณะครูร่วมกันทำความเข้าใจเกณฑ์มาตรฐาน ตัวชี้วัดคุณภาพของครูในการทำวิจัย และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การให้บริการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

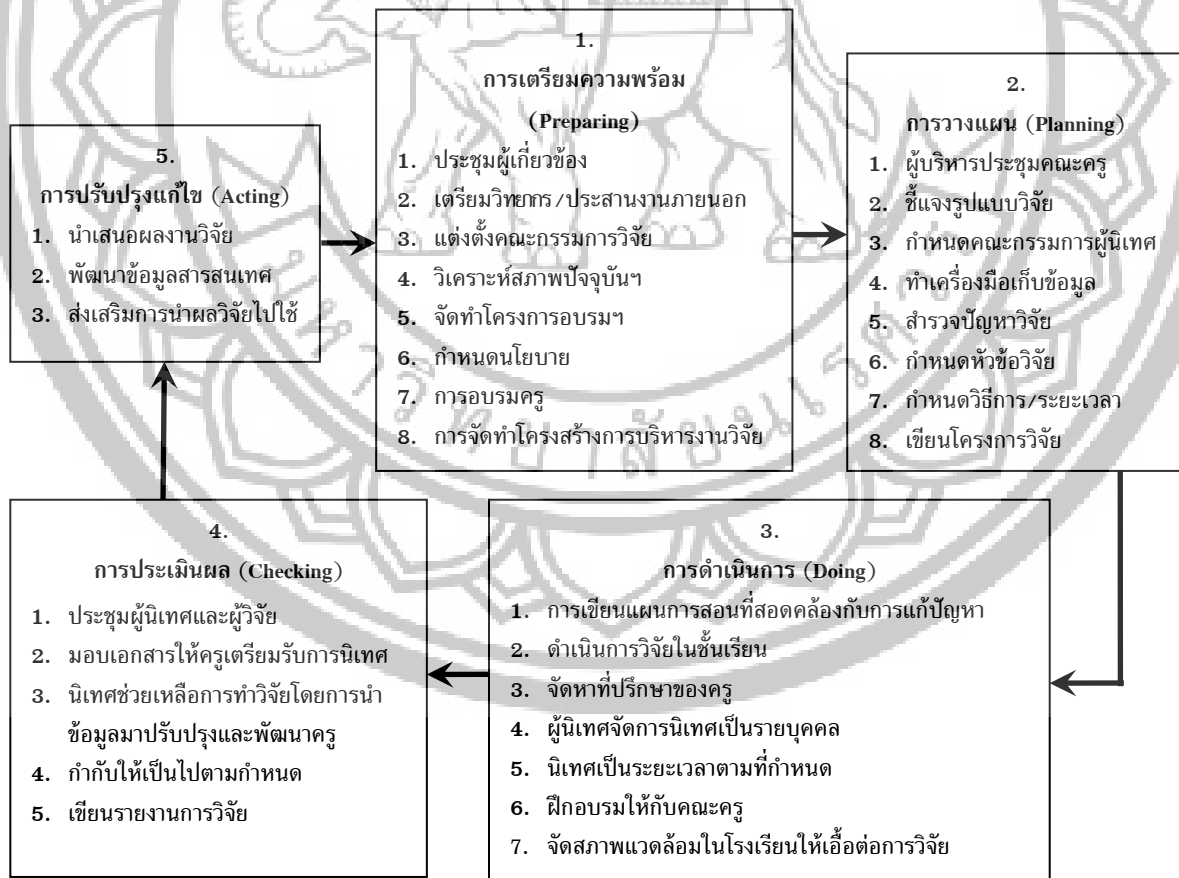
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่า มีปัญหาในระดับมากเรียงลำดับตั้งแต่มากที่สุดลงไปตามลำดับ พบว่า การได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด เป็นปัญหามากอันดับหนึ่ง และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ การจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำวิจัยเพื่อการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน

2. การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนที่ได้มีการปรับปรุงและพัฒนามาจากวงจร PDCA ตามข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก ซึ่งใน 5 กิจกรรมหลักนั้นจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 มี 2 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อมและกิจกรรมด้านการวางแผน ขั้นตอนที่ 2 มีกิจกรรมด้านการดำเนินการและขั้นตอนที่ 3 มีกิจกรรมด้านการประเมินผลและกิจกรรมด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งทั้ง 3 ขั้นตอนนี้จะมีกิจกรรมย่อยๆ ทั้งหมด 31 กิจกรรมย่อย ได้แก่ กิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อมมี 8 กิจกรรมย่อย

กิจกรรมด้านการวางแผนมี 8 กิจกรรมย่อย กิจกรรมด้านการดำเนินการมี 7 กิจกรรมย่อย กิจกรรมด้านการประเมินผลมี 5 กิจกรรมย่อย และกิจกรรมด้านการปรับปรุงแก้ไขมี 3 กิจกรรมย่อย โดยเริ่มต้นจากกิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อม (Prepareding) ได้แก่ 1. ประชุมผู้เกี่ยวข้อง 2. เตรียมวิทยากร/ประสานงานภายนอก 3. แต่งตั้งคณะกรรมการวิจัย 4. วิเคราะห์สภาพปัจจุบันฯ 5. จัดทำโครงการอบรมฯ 6. กำหนดนโยบาย 7. การอบรมครู 8. การจัดทำโครงสร้างการบริหารงานวิจัย กิจกรรมด้านการวางแผน (Planning) ได้แก่ 1. ผู้บริหารประชุมคณะครู 2. ชี้แจงรูปแบบวิจัย 3. กำหนดคณะกรรมการผู้นิเทศ 4. ทำเครื่องมือเก็บข้อมูล 5. สสำรวจปัญหาวิจัย 6. กำหนดหัวข้อวิจัย 7. กำหนดวิธีการ/ระยะเวลา 8. เขียนโครงการวิจัย กิจกรรมด้านการดำเนินการ (Doing) ได้แก่ 1. การเขียนแผนการสอนที่สอดคล้อง

กับการแก้ปัญหา 2. ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 3. จัดหาที่ปรึกษาของครู 4. ผู้นิเทศจัดการนิเทศเป็นรายบุคคล 5. นิเทศเป็นระยะเวลาตามที่กำหนด 6. ฝึกรอบรมให้กับคณะครู 7. จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการวิจัย กิจกรรมด้านการประเมินผล (Checking) ได้แก่ 1. ประชุมผู้นิเทศและผู้วิจัย 2. มอบเอกสารให้ครูเตรียมรับการนิเทศ 3. นิเทศช่วยเหลือการทำวิจัยโดยการนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาครู 4. กำกับให้เป็นไปตามกำหนด 5. เขียนรายงานการวิจัย และกิจกรรมด้านการปรับปรุงแก้ไข (Action) ได้แก่ 1. การนำเสนอผลงานวิจัย 2. การพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และ 3. การส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมหลักต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อบ่มงูสู่เป้าหมายของการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ดังแสดงได้ในรูปที่ 1

รูปที่ 1 รูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา

ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิจัย ในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการบริหารงานวิจัย
ในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านความ
เหมาะสมและความเป็นไปได้ พบว่า ความเหมาะสม
และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อ
พิจารณาตามลำดับ ได้แก่ โรงเรียนสามารถนำรูปแบบ
การบริหารงานวิจัยไปใช้ในโรงเรียนได้ รูปแบบมีความ
สอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
กระบวนการบริหารของรูปแบบ รูปแบบของการบริหาร
งานวิจัยแต่ละขั้นตอนมีประโยชน์สำหรับสถานศึกษา
รูปแบบที่กำหนดขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ได้กับ
สถานศึกษา ในภาพรวมรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน
มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ในด้านความเหมาะสม
จะเห็นว่า ความเหมาะสมที่มีคะแนนสูงสุดมีจำนวน
6 รายการ และที่มีคะแนนต่ำสุดมีจำนวน 4 รายการ
สำหรับความเป็นไปได้ของรูปแบบนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว
ข้อที่มีคะแนนสูงสุดมีจำนวน 7 รายการและที่มีคะแนน
ต่ำสุดมีจำนวน 3 รายการ

3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหาร งานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การวิจัยเรื่องพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัย
ในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้รวบรวม
งานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
พร้อมทั้งคณะครูที่เข้าร่วมโครงการโดย

1. ผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่สมบูรณ์ตามโครงการ
ด้วยการนับจำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนของคณะครู
ที่เข้าร่วมโครงการซึ่งครูที่เข้าร่วมโครงการได้จัดทำวิจัย
ในชั้นเรียนครบทุกคนรวม 13 คน

2. วิเคราะห์คุณภาพของงานวิจัยโดยใช้เกณฑ์
ประเมิน พบว่า คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของคณะครู
ที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 13 คนนั้น ในภาพรวมของ
คุณภาพงานวิจัยทั้ง 7 ประเด็น ได้แก่ 1) การเขียนบทนำ

2) งานเขียนที่เกี่ยวข้อง 3) วิธีดำเนินการวิจัย 4) วิธี
วิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล 5) สรุป อภิปรายผล
ข้อเสนอแนะ 6) ความถูกต้องในการเขียนและการพิมพ์
และ 7) ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับดี และเมื่อแยกเป็นรายประเด็นในภาพรวมของ
แต่ละประเด็นแล้ว พบว่า ในประเด็นที่ 7 มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ในระดับดีมาก และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่
ประเด็นที่ 1 การเขียนบทนำ

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบ
การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามเกือบทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ
การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ในส่วนของความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด
มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน 5 ประเด็น ได้แก่ การติดตาม กำกับ
ดูแล นิเทศครูผู้วิจัยและส่งเสริมให้กระบวนการวิจัย
ในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดหาเอกสารงานวิจัย
และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน โรงเรียนสามารถยกระดับการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนให้มีระบบและตรวจสอบได้
สนับสนุนให้ครูนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปเป็นส่วนหนึ่ง
ของการพัฒนาตนเองและคณะครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพ
อย่างมีระบบและนำไปพัฒนาผู้เรียนได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการทดลองรูปแบบการบริหารงานวิจัย
ในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยแบ่ง
การอภิปรายผลใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพของรูปแบบการบริหาร
งานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า
กระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารโรงเรียน ที่ผ่านมาผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่
ยังมีวิสัยทัศน์ที่ไม่กว้างไกล ขาดทักษะพื้นฐานที่จำเป็น
ต่อการบริหารจัดการ ไม่มีการบริหารโรงเรียนตามหลัก
ธรรมาภิบาล ที่สำคัญผู้บริหารโรงเรียนไม่มีการพัฒนา
ตนเอง ขาดความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม

อันเป็นที่ยอมรับของสังคมและการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนไม่สามารถนำโรงเรียนไปสู่ความมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาได้ ซึ่งผู้บริหารที่มีลักษณะดังกล่าวมาแล้วข้างต้นย่อมกระทบต่อการจัดการศึกษา ความจำเป็นในการมี “ผู้บริหารมืออาชีพ” ในการบริหารการศึกษาที่ต้องให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมรับผิดชอบร่วมกัน (All for Education) ผู้บริหารที่เป็นมืออาชีพ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์เด่นกว่าผู้บริหารมือสมัครเล่น นั่นคือ 1) การเป็นผู้นำทางวิชาการ 2) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) การเป็นผู้อำนวยความสะดวก 4) การประสานความสัมพันธ์อันดีกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ 5) การส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากร 6) การสร้างแรงจูงใจ ให้ความสำคัญในความพยายามของทีมงานและสร้างแรงจูงใจในการทำงานด้วยวิธีการต่าง ๆ 7) การประเมินผล 8) การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา 9) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ซึ่งการวัดความเป็นผู้บริหารมืออาชีพนั้น ดร.รุ่ง แก้วแดง (2545, น. 54) กล่าวว่า จะวัดได้จากความสำเร็จของการปฏิบัติงาน (Outputs) โดยวัดที่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาชาติและวัดจากความสามารถในกระบวนการบริหาร (Process) ผู้บริหารมืออาชีพต้องใช้กระบวนการ P-D-C-A วางแผนและนำแผนฯ ที่วางไว้ไปสู่การปฏิบัติจริง ไม่กลัวการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับเป้าหมายเพื่อให้วงจรการทำงานในขั้นต่อไปดีขึ้นตลอดเวลา ฉะนั้น ผู้บริหารมืออาชีพต้องใช้วิจัยในกระบวนการบริหาร รวมทั้งต้องมีวิสัยทัศน์มีกลยุทธ์ที่สามารถเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาสอยู่เสมอ ผู้บริหารโรงเรียนต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมการบริหาร เน้นการมีส่วนร่วมและบริหารโดยองค์คณะบุคคล อีกทั้งผู้บริหารควรมีสมรรถนะ (Competency) ในการบริหาร ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 1-4) ได้กำหนดสมรรถนะหลักในการบริหารตามโมเดลสมรรถนะข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

จำนวน 8 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1) ความเข้าใจองค์กรและระบบราชการ (Organizational Awareness) 2) การสะสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (Expertise) 3) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) 4) ความร่วมแรงร่วมใจ (Teamwork) 5) คุณธรรมจริยธรรม (Moral & Integrity) 6) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) 7) มนุษย์สัมพันธ์ (Human Recitation) และ 8) จิตมุ่งบริการ (Service Mind) ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้บุคลากรในโรงเรียนก่อน และกำหนดเป็นนโยบายหรือแผนงานการทำงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งให้คณะครูมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิมล ว่องวาณิช (2550, น. 78-79) ให้ความเห็นว่า หลักการส่งเสริมการวิจัยของผู้บริหารควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนวางระบบกระตุ้น กำกับ ติดตามให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรจัดประชุมครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาแก่ครู กำหนดมาตรฐานการทำงานวิจัยในชั้นเรียนและจัดบรรยากาศและสภาพให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้เกิดการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐานของสุชาติดา บุญปัน (2548, น. 197) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากรทุกฝ่ายทั้งครู นักเรียนและผู้ปกครองสร้างระบบการบริหารจัดการเชิงรุก สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและสร้างระบบการทำงานที่มีคุณภาพด้วยวงจร P-D-C-A จากงานวิจัยของ สมภพ บุญเที่ยงตรง (2550, น. 95-97) พบว่า ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปฏิบัติงานด้านการวิจัยในชั้นเรียน ข้อจำกัดด้านการวิจัยในชั้นเรียนรวมถึงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูยังไม่หลากหลาย และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย พบว่าการไม่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน การขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ การกำกับติดตาม และการให้ความรู้แก่บุคลากรนับเป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพฤทธิ พงษ์สีดา (2548, น. 111-114) ที่พบว่า ผู้บริหารขาดการจัดสรรงบประมาณให้กับครูผู้ทำวิจัย รวมทั้งไม่มีการจัดทำ

เครื่องมือในการตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการวิจัยรวมทั้งไม่นำผลการวิจัย มาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในเรื่องของ การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศในการวิจัยที่ไม่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนิษฐา จิรนนท์ (2552, น. 143-154) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องนำเอาระบบการบริหารข้อมูลสารสนเทศ (MIS : Management Information System) มาใช้ในการบริหารจัดการสารสนเทศเพื่อให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่าง เป็นระบบ

2. จากผลการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยใน ชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสังเคราะห์ จากแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามและ การวิเคราะห์เอกสารได้รูปแบบที่มีกิจกรรมหลัก 5 กิจกรรมโดยประยุกต์จากวงจรคุณภาพ PDCA ของ Edward Deming และ 31 กิจกรรมย่อย ได้แก่ การเตรียมความพร้อม (Prepareding) มี 8 กิจกรรมย่อย การวางแผน (Planning) มี 8 กิจกรรมย่อย การ ดำเนินการ (Doing) มี 7 กิจกรรมย่อย การประเมินผล (Checking) มี 5 กิจกรรมย่อย และการปรับปรุงแก้ไข (Action) มี 3 กิจกรรมย่อย และจัดทำเป็นคู่มือการ บริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพ ของคู่มือในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้จาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะรูปแบบการบริหารงานวิจัยใน ชั้นเรียนใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งเหมาะสมกับรูปแบบ การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นระบบและต่อเนื่อง อีกทั้ง การสร้างรูปแบบได้ใช้กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่าง เป็นระบบและเมื่อได้นำไปทดลองใช้กับโรงเรียนแล้ว พบว่า การดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีการบูรณาการ อยู่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นงานของครูที่มุ่งศึกษาผู้เรียนให้ได้ผลตรงตามความ ต้องการสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544, น. 45) กล่าวว่า กระบวนการที่ใช้ในการวิจัย คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นวิธีการที่มีระบบมีขั้นตอน

และสอดคล้องกับ อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2544, น. 1) ที่กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับ ขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

3. จากผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 โรงเรียน คณะครูและผู้บริหารจำนวนรวม 14 พบว่า คณะครูได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของการจัดทำวิจัยใน ชั้นเรียนจนบรรลุผลสำเร็จ เพราะได้มีการให้ความรู้ตาม ขั้นตอนของคู่มือการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัย ได้จัดทำขึ้นไปตามลำดับขั้น อีกทั้งในแต่ละขั้นตอน มีการนิเทศเป็นระยะ มีการตรวจสอบข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทำให้คณะครูของโรงเรียนบ้านม่วงหอมฯ ให้ความ ร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี สำหรับการทดลอง ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนนั้น คณะครูให้ความร่วมมือ ทุกคน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการให้คณะครูได้มี ส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการประชุมเชิงปฏิบัติการ วิจัยในชั้นเรียน การนิเทศโดยการมีส่วนร่วมรวมทั้งการ แก้ไขปัญหาในแต่ละขั้นตอน การปรับปรุงวิธีการ ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมจะช่วยให้ คณะครูผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ (Ownership) และจะทำให้คณะครู ยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) และรวมถึงตกลงยอมรับ (Commitment) ได้อย่างสมัครใจ และเต็มใจ นอกจากนี้ผู้บริหารยังให้ การยกย่อง ชมเชยและรับข้อคิดเห็นจากคณะครูในการ ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเสริมแรงตามทฤษฎีของ สกินเนอร์ (Skinner) (อ้างถึงใน ญัฐกร อินทุยศ, 2556, น. 234-237) ทั้งนี้ ในการกำหนดเป้าหมายได้เปิด โอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเป้าหมาย เพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ ผู้วิจัยตระหนักในความแตกต่างของบุคคลและความ ต้องการของแต่ละบุคคล เพื่อเอื้ออำนวยให้การทำงานมี คุณภาพ (Quality Work Life = Q W L) ที่ดีขึ้น จาก การติดตามและร่วมนิเทศแก้ปัญหาที่คณะครู พบว่า

ปัจจัยส่วนหนึ่งที่จะทำให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความสุขโดยสังเกตจากการปฏิบัติงานวิจัย ซึ่ง กาวิน (Gavin, 2004, pp. 379-392) กล่าวว่า ผู้บริหารที่จะทำให้ครูทำงานอย่างมีความสุขได้นั้น ผู้บริหารควร 1) มีภาวะผู้นำ 2) สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน 3) ส่งเสริมความรักงานของครูในโรงเรียน 4) สร้างค่านิยมร่วมกันขององค์กร และ 5) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับครูในการทำงานและการให้ครูปรับระบบการสอนของครูที่เน้นการคิดวิเคราะห์และมีวิจารณญาณในการฟังให้กับผู้เรียน ดังที่ แบล็ค มอนตัน และวิลเลียม (Blake, Mouton, & Williams, 1981, p. 30) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญของผู้บริหาร คือ การสร้างบรรยากาศในการวิจัยและงานวิชาการที่มีคุณภาพสอดคล้องกับ กิตติยัตตานนท์ (2532, น. 60) กล่าวว่า ผู้บริหารที่เป็นนักพัฒนามักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับผู้ใต้บังคับบัญชา กระตุ้นให้เขาเป็นคนรับผิดชอบ ชยันและมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อมุ่งเน้นประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุณภาพทางการศึกษา 2) การประเมินคุณภาพงานวิจัยของคณะครูในโรงเรียนที่เข้าโครงการทดลอง พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ เนื่องมาจากผู้บริหารและทีมงานนิเทศการวิจัยในชั้นเรียนมีความกระตือรือร้นในการให้ข้อเสนอแนะการกำกับ ดูแล ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะกับคณะครูอย่างต่อเนื่อง และ ภัทรวดี เทพพิทักษ์ (2550, น. 23) กล่าวว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารควรดำเนินการให้เป็นไปตามระบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนและพิจารณาในรายบุคคลแล้ว พบว่าคุณภาพงานวิจัยของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเช่นกันนั่นคือ ครูมีความตั้งใจที่จะจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน หลังจากที่ครูได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนจากการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา 3) ผลการสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาของคณะครูที่เข้าร่วมโครงการ พบว่า คณะครูที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะการติดตาม กำกับ ดูแล นิเทศครูผู้วิจัยและส่งเสริมให้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ

ยิ่งขึ้น จัดหาเอกสารงานวิจัยและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตนเองและคณะครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีระบบและนำไปพัฒนาผู้เรียนได้ เพื่อให้ครูพบวิธีการแก้ปัญหาในการสอนอันจะทำให้โรงเรียนสามารถยกระดับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีระบบและตรวจสอบได้ ซึ่ง วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547, น. 91-93) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจะทำให้ครูมีโอกาสปรึกษากันเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการเรียนของนักเรียน คนเดียวกัน ทำให้ครูสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้สัมพันธ์ภาพของครูดีขึ้นและทำให้บรรยากาศในการทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศวิชาการและครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนหลายเรื่องจะสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการวิจัยให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและสามารถนำมาแก้ปัญหการเรียนการสอนได้ เช่นเดียวกับ เกเวน โดลินและโคเวน (Gwendolyn, & Cowen, 2000) ได้กล่าวว่าครูต่างได้รับข้อมูลอันมีค่าต่อการจัดการเรียนการสอนและมีความรู้สึกมั่นคงในวิชาชีพ จึงทำให้เชื่อได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิรูปโรงเรียนและการพัฒนาวิชาชีพ สนับสนุนนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้ได้รับผลตอบแทนสะท้อนกลับมาจากผู้เรียน เกิดการยอมรับในเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งครูแต่ละคนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม และรู้สึกว่าได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเกี่ยวกับอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรนำรูปแบบการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูอย่างจริงจัง เพื่อให้ผลของผู้เรียนที่ผูกพันกับความรู้ความสามารถของครูบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.2 ผู้บริหารต้องมีความมุ่งมั่น และให้การสนับสนุนกับกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของคณะครูอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมทั้งมอบหมายให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศและประเมินผลการจัดการวิจัยในชั้นเรียนในทุกชั้นตอน อันจะเป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเกิดผลสูงสุดแก่ผู้เรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความพร้อมของผู้บริหารในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร ประสบการณ์และการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจให้กับครูและผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจังและอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาความพร้อมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่จะให้การสนับสนุนสถานศึกษาให้มีการจัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น

2.3 การจัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนในด้านเอกสารประกอบการค้นคว้าถ้าเป็นไปได้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาควรมีการจัดหาเอกสารการวิจัยที่เป็นประโยชน์มาเป็นเอกสารเพื่อการอ้างอิงในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง

กิติ ตย์คตานนท์. (2532). *นักบริหารทันสมัย*. กรุงเทพฯ: บัดเตอร์ฟลาย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *รายงานการสังเคราะห์การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ชนิษฐา จิรนนท์. (2552). *การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ไม่ได้รับการตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐกร อินทุยศ. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิรมล ทองตัน. (2550). *การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนบ้านดงเมือง (ดงเมืองวิทยา)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

พฤทธิ พงษ์สีดา. (2548). *การศึกษากิจกรรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, เพ็ญวิ ยินดีสุข และราชน มีศรี. (2544). *วิจัยในชั้นเรียน: หลักการสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.

พันธ์ศักดิ์ พลสารมย์. (2549). *การศึกษาแนวโน้มเพื่อการพัฒนาการศึกษาสำหรับอนาคต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ภัทธวิ เทพพิทักษ์. (2550). *การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

รุ่ง แก้วแดง. (2545). *การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

วารุณี โพธิ์บุตรดี. (2547). *การศึกษาการใช้ผลการวิจัย และผลกระทบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมภพ บุญเที่ยงตรง. (2550). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *ชุดเอกสารการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย [เอกสารอัดสำเนา]*. ม.ป.ท.: ม.ป.ท.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. (2554). *แนวทางการบริหารและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้*. พิษณุโลก: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาขององค์การมหาชน. (2553). *มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 3 (พ.ศ. 2554 - 2558)*. กรุงเทพฯ: จุดทอง.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *สมรรถนะการบริหารงานที่ทำให้องค์กรเกิดการยอมรับ*. ค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2551, จาก <http://www.kroobannok.com/blog/36790>

สุชาติดา บุญปัน. (2548). *ตัวบ่งชี้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน: กรณีศึกษาการปฏิบัติที่ดีที่สุดในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนและโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พันธ์.

Blake, R. R., Mouton, J. S., & William, M. S. (1981). *Academic Administrator Grid*. San Francisco: Jossey - Bass.

Gavin, J. H. & Mason, R. O. (2004). The virtuous organization: The value of happiness in the Work place. *Organization Dynamic*, 33(4), 379-392.

Mettetal, G., & Cowen, P. (2000). *Assessing Learning Through Classroom Research: The Supporting Teachers as Researchers Project*. Retrieved October 22, 2003, from <http://www.ascd.org/readingroom/classlead/0005/1may00.html>.